

Publicerad 2007-10-19 09:43 av Lena Nilsson

orolig höst på jobbet - många vassa knivar i konfliktens efterspel...

Onåd

Omstrukturering pågår.

Nedskärningar.

Utrensningar.

En efter en kallas till slakt.

Hon är 59 år, sekreterare.

Hon har gjort allt hon skulle
men haft fel chef - bort med henne.

Till facket sa dom först,
att hon inte tackat ja till jobbet.

Så facket protesterade inte,
när hon förhandlades bort
enligt konstens alla regler.

När hon visade mejlet,
där hon tackade ja,
ändrade dom ton:

- Du tackade väl ja då.

Det gjorde du - men vi vill
ändå inte ha dej!

Då var det redan för sent.

Facket sa ingenting:

- Vi måste ju utgå från
att den information
som vi får är korrekt!

Han är 62 år, statistiker.

En duktig man,
han sköter sitt jobb,
pliktrogen.

Men han har haft fel chef - ner med honom!

Han blir erbjuden ett assistentjobb.

Ett enkelt rutinjobb

Upp-och-nervänd karriär,
de sista tre åren före pension.

Han får träffa en mellanchefer.
Han är arg, uppriven,
säger att han inte vill bli degraderad.
Att det känns förnedrande, ovärdigt.
Assistent jobbade han som i sin ungdom.
Nu är han statistiker.

Mellancheferen ser förvånad ut:

- Var det bara det du ville?

Det var bara det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Nilsson med Poeter.se id #11829 innehar upphovsrätten